

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1195/2015
21.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.Н., због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези са чланом 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Н., адвоката Ј.Р.-С. из З., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Зајечару 4Кж1 13/15 од 15.04.2015. године и Апелационог суда у Нишу 12Кж3 бр.15/15 од 31.08.2015. године, у седници већа одржаној дана 21.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Н., адвоката Ј.Р.-С., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Зајечару 4Кж1 13/15 од 15.04.2015. године и Апелационог суда у Нишу 12Кж3 бр.15/15 од 31.08.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару 2К.721/12 од 16.12.2013. године, изреком под тачком 1. окр. Б.Н., на основу члана 423. став 1. тачка 2) Законика о кривичном поступку (ЗКП) ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези са чланом 61. Кривичног законика (КЗ).

Пресудом Вишег суда у Зајечару 4Кж1 13/15 од 15.04.2015. године, уважењем жалбе Основног јавног тужиоца у Зајечару, преиначена је пресуда Основног суда у Зајечару К.721/12 од 16.12.2013. године, у изреци под тачком 1., тако што је окр. Б.Н. оглашен кривим за кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези са чланом 61. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 6-шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени за време од 1-једне године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Истом пресудом окривљени је обавезан на накнаду трошкова кривичног поступка о којима ће бити одлучено накнадно посебним решењем од стране суда пред којим су ти трошкови настали.

Апелациони суд у Нишу, пресудом 12КжЗ бр. 15/15 од 31.08.2015. године, одбио је као неосновану жалбу браниоца окр. Б.Н. и пресуду Вишег суда у Зајечару 4Кж1 13/15 од 15.04.2015. године, потврдио.

Бранилац окр. Б.Н., адв. Ј.Р.-С., поднела је захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда Вишег суда у Зајечару 4Кж1 13/15 од 15.04.2015. године и Апелационог суда у Нишу 12КжЗ бр. 15/15 од 31.08.2015. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев за заштиту законитости и преиначи наведене пресуде Вишег суда у Зајечару и Апелационог суда у Нишу и потврди пресуду Основног суда у Зајечару К.бр.721/12 од 16.12.2013. године или укине пресуде Вишег суда у Зајечару и Апелационог суда у Нишу и предмет врати на поновно одлучивање, као и да о седници већа у којој ће одлучивати о захтеву обавести окривљеног и браниоца.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Б.Н. је недозвољен.

Према наводима захтева, побијаном пресудом Вишег суда у Зајечару, као другостепеног суда, повређен је закон из разлога предвиђеног чланом 485. став 1. тачка 1) ЗКП јер тај суд, у поновљеном поступку, није поступио по налозима из решења Апелационог суда у Нишу као суда трећег степена 12КжЗ бр. 39/14 од 14.01.2015. године, те није утврдио облик виности окривљеног, ни ко је и шта поводом конкретних службених путовања урадио, односно пропустио да уради, нити је утврдио одлучне чињенице везане за обавезе сваког појединог лица у поступку обрачуна, исплате и евентуалног враћања дела аконтације. Овим наводима захтева, иако се формално позива на повреду закона, бранилац окривљеног у суштини оспорава чињенично стање у правноснажној пресуди као непотпуно утврђено.

Повреду закона у смислу опште одредбе члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног истиче и у односу на поступак који је претходио доношењу побијане пресуде Апелационог суда у Нишу, као суда трећег степена и с тим у вези наводи пропуст суда да о седници већа обавести окривљеног и браниоца, чиме указује на повреду одредаба члана 511. став 1. у вези са чланом 464. став 1. ЗКП, мада то изричито не каже, а наводима да Апелациони суд у Нишу у својој пресуди није дао разлоге зашто то није учинио, као и наводима о међусобној противречности разлога те пресуде, кад суд оцењује жалбу браниоца као неосновану и истовремено констатује да је делимично тачан навод жалбе да другостепени суд није поступио по налогу из решења Апелационог суда у Нишу 12КжЗ бр. 39/14 и поново није дао довољно разлога о субјективном односу окривљеног према учињеном делу, бранилац окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, коју такође овако формално не опредељује.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног у границама права која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП) могу поднети захтев за заштиту законитости

против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде одредаба члана 511. став 1. у вези са чланом 464. став 1. ЗКП и битне повреде одредаба поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као ни због недостатака у чињеничном стању утврђеном у правноснажној пресуди, то је захтев браниоца окр. Б.Н. недозвољен.

Из изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.